

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

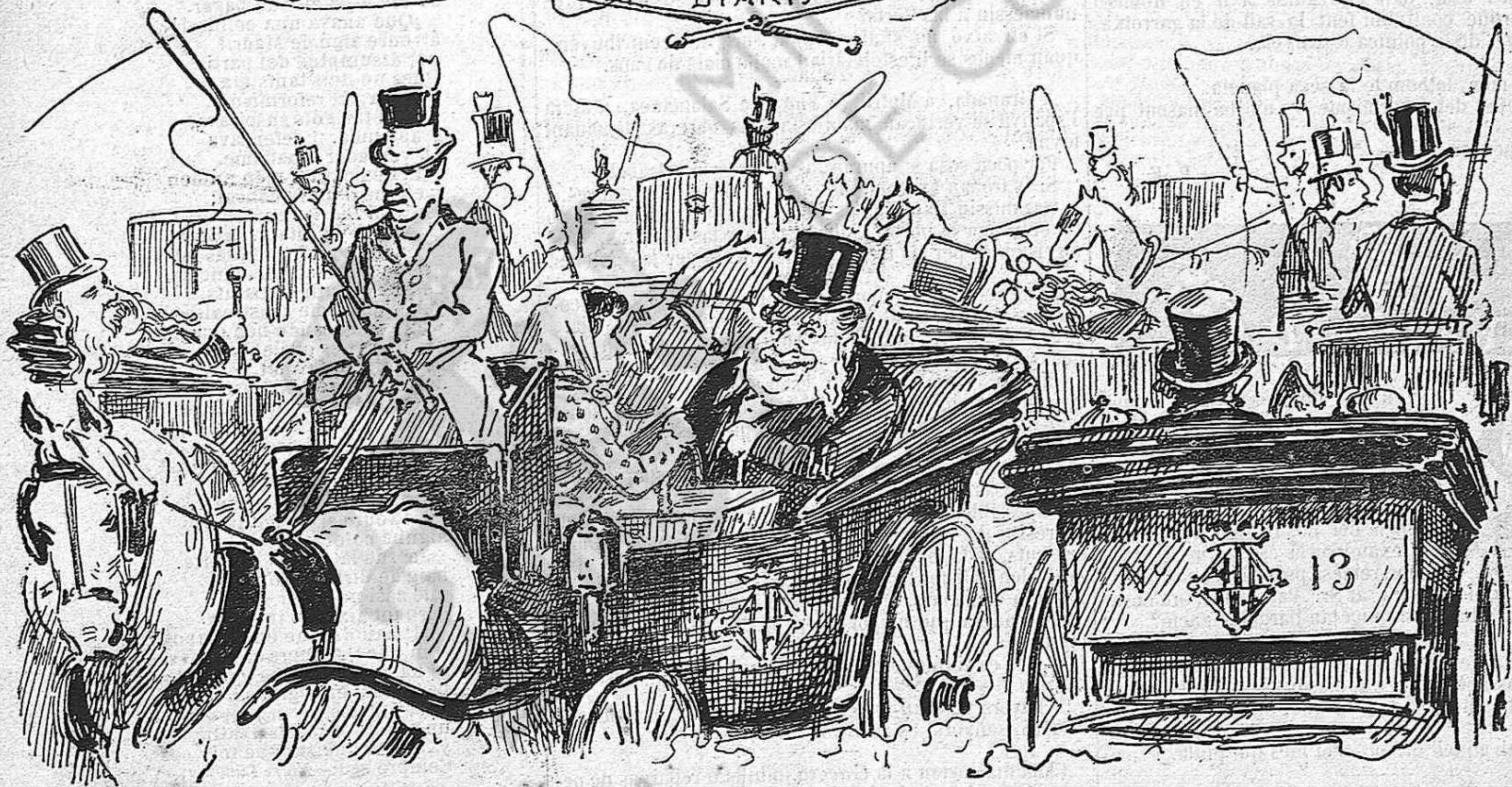
Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1⁵⁰ Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2⁵⁰.

LOS 13 COTXES DEL AJUNTAMENT.

390 Ds.
DIARIS

Tenint tants cotxes ¡ja ho crech!
servirán per las criaturas,
per aná 'l matí a la compra
y per lluhir las figuras.

UN CAP-MAS.

A tres anys apenas que aixecantse de puntetas, donantse cops-de-puny al pit y reganyant las dents com tè de costum en las ocasions solemnes, exclamava:

—Conservadors de per riure qu' entreguin lo poder al partit liberal, porque 'us moriu de por: jo, que no participo de la vostra debilitat, me separo de vosaltres; pero consti que al anarme'n m' emporto la bandera del partit.

Y algun temps després s' unia ab los esquerrans y proclamava las excelencias de l' aliansa de la democracia ab la monarquia.

¿Y la bandera del partit conservador que, segons deya, va emportarse'n?

Hi ha qui suposa que va ferne pitets per quan lo cri-dessen a seure a la taula del pressupost.

Poch temps feya que s' havia ficat a la colla reformista, y estava cansat de repetir que s' avenia bonament a desempenyar lo paper de primer galán, reconeixent la jefatura del nebot del oncle.

Y afirmava que avants de separarse d' ell, primer se faria trossos.

En efecte. Al primer dissentiment que han tingut, s' han separat; y al anarse'n cada hù per la seva banda, com si encare recordés lo discurs que va pronunciar, al despedirse del Mónstruo, ha exclamat:

—Senyors, no soch jo que me 'n vaig, sinó ell que 'ns abandona. Jo per la mèva part declaro que continuo sent reformista, y es precis que tothom sapiga que 'm quedo ab la bandera del partit.

De modo que aquest es un home que 's queda sempre ab la bandera.

Los que en altre temps li donavan lo tractament de coronel, s' haurán pogut convencer de que no passa de la categoria de abanderado.

**

En Martínez Campos, que exposarà 'ls més exquisits articles del seu establiment.

Verbigracia: dos discursos, varios bunyols, un llorón, la... daixonsas de Sagunto y 'l... dallonsas del Zanjón.

Lo perinclit president del Consell de ministres, portarà totas las casacas que s' ha girat en la seva llarga y pintoresca vida política.

En Cassola, ministre de la Guerra, exposarà 'as reformas militars, colocadas dintre un pot d' esperit de vi perque 's conservin.

Lo senyor Martos tindrà en la seva instalació un gorro frigi, de quan era republicà, y un barret de copa, rodejat de flors de lis, qu' es lo que avuy usa. Perque aquestos dos trastos no 's donguin bofetadas, diu que 'ls colgarà á honesta distancia.

En Romero Robledo, á més de la seva barra, que no hi pot faltà, exposarà dintre d' una paperina tot lo que li ha quedat del seu antic partit. A n' en Tort y Martorell, perque no s' extravahi barrejat ab los demés, l' exposarà apart, sota un petit globo de cristall.

Lo senyor Pidal exhibirà varias mostrars de la pólvora que sol mesclar ab los seus discursos, perque ressonin:

Lo infortunat y digne de millor sort general Lopez Dominguez, s' afirma que exposarà

¡el sable, el sable, el sable de su papá!

O més bèn dit, del seu tío. Pareix qu' es un sabre molt original, sense una sola osca, sense una sola ratlla... en fi, un sabre per estrenar, y que no es probable que s' estreni.

En Montero Ríos tracta d' exposar la maroma sobre la qual tants y tan difícils exercicis ha fet en los diversos circos polítichs hont ha treballat.

Lo mónstruo, més conegut ab lo nom de Cánovas del Castillo, presentarà una colecció completa de las sevas inspiradas poesias. A més de las ja publicadas, n' hi haurà varias de inéditas, entre las quals n' hi figura una, escrita en redolins y titulada: Yo, que diu que comensa d' aquesta manera:

*Málaga, tierra de ternes,
me vió nacer cierto viernes.
A los cuatro años leía
y á los cinco ya escribía.
A los seis por avispao,
ya cortaba el bacalao.*

Y aixis va seguint, fins al final, que acaba dihent:

*¡Mi historia termina aquí.
¡Vaya... ¿quién me tose á mí?*

En Silve'a presentarà 'ls varios cubiletes de que 's serveix quan es ministre pera fer aquell joch de mans titulat: Elecciones.

Don Manel Becerra exposarà 'l sabre de caballeria que solia usar quan, en lloch de anomenarse home d' ordre, era descamisat y defensava las barricadas que aixecava la seva gente de bronce en lo carrer de Toledo, de Madrid.

Lo general Pavía, disolucionador de las Constituyents del 73, presentarà la llista de las innumerables vegadas que s' ha empenedit d' aquella heroyicitat.

En Linares Rivas, entusiasta conservador, exhibirà lo recibo del últim mes, com á socio del cassino reformista.

Lo simpátich Moret ocupará una bona part de la secció d' agricultura, ab una variada colecció de las flors y hortalissas que intercala en los seus olorosos discursos. Cada planta portará 'l seu respectiu nom en anglés, á fi de que ningú l' entengui.

En Puigcerver exposarà tres pessetas y mitja ab una inscripció que dirá: Los únichs diners que hi ha en lo Tesor Nacional.

Lo trovador de Montserrat, don Victor Balaguer, nos obsequiará ab un exemplar d' una nova tragedia-cómica que acaba d' escriure, ab lo titol de: ¡Ande yo caliente!...

Vels'hi aquí, avuy per avuy, las noticias que hem pogut recullir sobre l' assumpto.
Si demà sabém alguna cosa més y no 'ns tapan la boca, ja 'n parlarem.

FANTÁSTICH.

EGONS noticias de Roma, los pelegrins catalans, al baixar del tren estavan més morts que vius, després de prop de xeixanta horas de viatge.

Ni aquellas majordonas tan frescas, que semblan poms de flors, eran bonas per res.

En una paraula, tots los pelegrins semblavan óptichs: tots feyan ulleras.

D. Francisco de Paula ha dimittit lo càrrech de president del refugi nocturno de la Misericordia. Temps ha que ho sabíam.

Lo ciudatá benemérit no té misericordia de ningú.

L' últim comité reformista que s' ha constituït á Espanya es lo comité de Badalona.

La constitució de aquest comité va coincidir ab la ruptura de 'n Romero Robledo y en Lopez Dominguez.

¡Y quin fracás es aquel!...
¡Y quin comité!... ¡Ay la mare!...
No l' han batejat encare y ja dú glassa al barret!

En lo Saló de conferencias se crusa en Romero ab en Sagasta, se li acosta y li diu:

—Tenim que parlar.
—Tan aviat, contesta en Sagasta dirigintli una mirada mefistofélica.

—No, home, encara no, de lo que vosté suposa...

Los sagastins esperan veure qu' farà 'l seu jefe quan arribi l' ocasió de entrar en inteligencias.

Gallina vella fa bon caldo; pero galls vells com lo gall de Antequera son molt estellosos.

Una gran part dels reformistas barcelonins s' han adherit á n' en Romero Robledo.

Entre 'ls que s' han declarat romeristas s' hi contan tots los mossos, criats y dependents del casino.

—¿Y aixó per qu' ho heu fet? li preguntavan á un dels que 's troba en aquest cas.

Y ell va respondre:
—Per lo mateix que ho han fet los altres; per l' arrós.

A Santoña hi ha un rector que s' ha negat á enterrar un cadaver ¿perque dirian? ¿Perque no havia rebut los sacraments? ¿perque se 'l reputava hereje ó impío?

No senyors y es inutil que barrinin. S' hi va negar perque anava tancat dintre de una caixa de zinc.

Si arriban á tancar-lo dintre de una caixa d' or, hauria sigut capàs d' enterrar-lo dintre 'l rebost de casa seva.

¡Cosas dels que sense ser domas se vesteixen pel cap!
¿Y qu' me 'n diuen de la constitució del arquebisbe de Tarragona, negantse á pendre part en l' Exposició Universal, á pretext de que aquestos espectacles fomentan la immoralitat?

Mirin que tatxar de immoral una Exposició que ha sigut benehida pel bisbe de Barcelona, es lo que no 's podia esperar.

Un periódich tarragoní tracta d' explicar l' espatotxada del arquebisbe, dihent qu' ell, al tatxarla de immoral, no 's referia á l' Exposició en si, sinó á la gran aglomeració de gent que promou, la qual está molt ocasionada á la immoralitat.

Ara comprench perque molts pares de la iglesia han condemnat las pelegrinacions: per l' aglomeració immoral de pelegrins.

Y vels'hi aquí que D. Jaume ara precisament está realisantne una.

Ja ho veuen: aquets prelats de la Iglesia, son com las ollas quan van en carro: no 's poden moure que no topin, y no topan que no s' esquerdin.

Tothom sab que la música més profana, quan está de moda, penetra hasta en las iglesias més allunyadas dels gran centros.

Jo hi sentí la *Traviata* y hasta la *Mascota* tocadas ab orga.

Donchs, en un poble que no hi ha necessitat de anomenar, l' organista 's fa uns grans tips de tocar la *Gran-via*.

Ab la particularitat de que fa alguns dias al sortir los tres capellans de la sagristia, camí del altar pera dir l' ofici, l' organista, ab tota la ignocencia estava tocant alló de:

—Soy el rata primero
—Y yo el segundo.
—Y yo el tercero.

Paraulas de 'n Martos á la reyna regent:
«Vaig venir á palacio en vida del seu malaguanyat espós, á titol de republicà, presidint una comissió de arrossaires....»

Y podia haber anyadit:
«Y ara que hi tastat l' arrós, vinch en calitat de monárquich.»

Hi ha qui compara á n' en Romero Robledo ab un cometa.

Y es veritat: si per cometa s' enten una grua, s' hi sembla may siga sinó pel fil que se li dona.

Ara si per cometa s' enten un d' aquells astres que tant aviat se presentan al cel, com desapareixen, s' hi sembla també.

Perque porta qua.

Un corresponsal del *Noticiero universal* que 's diu *Lázaro* (¡pobre Lázaro!), al anar á Roma ab los pelegrins, va detenirse á Viareggio, al objecte de fer una visita á la part contraria del rey de las húngaras.

Allá va trobarla reunida ab lo seu hereu, Jaumet, del qual dona 'ls següents informes:

«Es un minyó jove, alt, robust, guapo, senzill y francot com un aragonés. Parla ademés del castellá, l' italiá, l' ingles, lo francés y una mica de alemany.»

En *Lázaro* 's descuida de consignar si aquest minyó que tira per ser un home de molta llengua y pochs fets, sab alguna cosa del húngaro.

Si no l' húngaro, assegura en *Lázaro*, qu' está estudiant lo vascuense y que ademés apendra 'l catala, 'l bable y hasta 'l gallego.

De aquesta manera, si algun dia pensa reanudar las tradicions paternas, podrà dedicarse ab més profit qu' ell á la conquista de las més esquerpas montanyesas de totas las provincias espanyolas.

Al visitar lo seu quarto d' estudi, en *Lázaro* va observar que tenia sobre la taula un tractat de Física y Química, obert per la página que tracta de l' óptica.

¡Ojo!
En un' altra taula hi tenia 'ls següents objectes: bastons, (lo que voldria donarnos), espardeyas espanyolas (per ensajarse á corre quan l' empaytin) y cigarrillos de Alicante.

¡Pobre Jaumet!... ¡Condemnat á fumar d' estanch! No es estrany que passi la vida escupint.

A una xicota de rumbo, li preguntava la seva mestressa:

—¿Ahont soparás avuy, Paquita?
Y la Paquita va respondre:
—Al restaurant que vulgui, lo primer senyor que 'm convidi.

Una reflexió:
—¿Qui será 'l primer que convidará al polítich de la barra? ¿Será en Cánovas? ¿Será en Sagasta?
Mirinlo, mirinlo com rumbeja... Reparin com se gira... Contemplin com fa l' ullet. ¿No hi ha ningú que 'l segueixi?
¡Pobre home!

UNA FUNCIO DE HONOR.

Se celebrará dimars en lo *Teatro Romea*, un obsequi del nostre estimat company Roca y Roca. Aixís ho ha disposat l' empresa, per correspondre als brillants éxits, que han alcansat sas obras en aquella escena.

Al efecte 's presentarà per 14.ª vegada la magnífica y cada dia més aplaudida comedia: L' PLET DE 'N BALDOMERO, en la que tan s' hi distingeixen los actors del *Teatro Catalá*. L' obra será posada en escena baix l' entesa direcció de

(Lo Sr. Jaumet.—D. LLEÓ FONTOVA.)

Terminará la funció ab l' ESTRENO de una pessa en un acte y en vers escrita en colaboració ¡per Roca y Roca y C. Gumá

La pessa es titulada *CURA DE CRISTIA*. Y no 'ls dich res més, sinó qu' en la *Llibreria espanyola* de Lopez Bernagossi, s' admeten encàrrechs de localitats y 's despatxan vales.

PARTES TELEGRÁFICHS.

Pekin, 4.
Han sortit vint y tants butlos per la vostra exposició. Hi ha de tot: pebre canyella, thé, pellis de gos y cotó. També hi ha teixits de yute, mocadors de seda fina y una partida tremenda de naranjas de la Xina.

Roma 5.
Pelegrins catalans, bons; pero l'ira se 'ls escapa, perquè ab tan temps d'aquí encara no han vist al Papa.

Madrid, 5.
Mort lo partit reformista. ja 's comensa a treballar per ferne un de nou, qu' encara no se sab qui hi entrara. Respecte al nom, s' assegura que 's dirá: Partit dinástich—barrám—liberal—de-boca—embolicador—gimnástich.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Es-ca-yo-la.
2. ANAGRAMA.—Lloca-Colla-Callo.
3. TRENCA-CLOSCAS.—Lo plet de 'n Baldomero.
4. TERS DE SÍLABAS.— PE TA CA
TA RI MA
CA MA LLEO

5. GEROGLIFICH.—Per persistir un mestis. Han endevinat totes las solucions J. Gay y Anton dels Flochs; 4, J. T. Anguila, Ego Sum, y Tres Estudians; 3, Un Catalanista y Xafa-gats; y 1 no més S. Martra.

XARADA.

Amich tres-dos, xaradista: recordas aquell excés que va fer l' hereu Batista causantli la hu al revés? Ha passat un cas igual al noy xich de ca 'n Mag: ¿sabs? Aquell que nos va dir que sonava la total.

MAPA-MUNDI.

ANAGRAMA.

—Sabs Paula qué m' ha portat de tot en Pere Petit?
—Qué 't diré, potser un gat.
—No, ca, una tot pèl vestit.

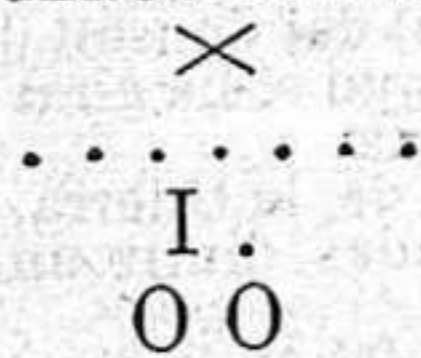
SUTERO FUROR Y C.^a

ROMBO.

Sustituhir los pichs ab lletras que llegidas vertical y horisontalment dongan los següents resultats. Pri-

mera ratlla, consonant.—Segona: la part pelada d' una montanya.—Tercera: delícies.—Quarta: aposento.—Quinta: nom que 's dona á una poesia.—Sexta: número.—Séptima: consonant.

GEROGLIFICH.

L. LOPEZ Y LOPEZ.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciudadans Sempre Ingrat, Xafa-gats, J. Gay, S. F. C., Un Catalanista, Un Masquefi, L. Artigas, Espatula, Marangy, G. Sarralench, Un Titiritero, J. Pons, R. B. R., Flor de Maria, A. Rerruch, S. Martra, R. Busoms, Un Manxego, J. Boldu, Pep Castellet, S. M. (Agustinet), C. Corrons, A. Guasch y Foraste, Janet Tafoy, Un Aficionat, J. Pradell V., y Dª Dinamita: Lo que 'ns envian no ja per casa.

Ciudadans Tres Estudians, Ego Sum, J. T. Anguila, M. Molok, Fivaller, Nas Tort, A. Figuerola, Sadas y Bossu, S. Ust, A. Bufadó, Petrus y Pau Peigrin: Insertarem alguna cosa de lo que 'ns remeten.

Ciudadá Ramonet R.: Envihi tot lo que vulgui, ja ho sab.—F. M. Morell: No veyém lo medi de parlarne: se tracta de un document enviat a la superioritat, del qual no pot ferse'n us sense anuencia del interessat.—Candor Salame: Insertarem algun sueltó de barreja.—A. Rossell: La poesia es una mica incorreeta; lo sonet va bé.—Pik-Tik-Crik: En lo de vosté hi ha algun vers coix.—E. Vilaret: Dels quatre sonets n' aprofitarem dos.—Ll. Salvador: Lo sonet va bé; la poesia no 'ns agrada prou.—J. Montero: Queda acceptat lo que 'ns envia.—A. Gibert: Lo de aquesta semana no 'ns serveix.—Pepe del Carril: Esta bastant bé; pero no 'ns acaba de fer felis.—P. Horta: L' article revela condicions; pero no es insertable.—Emilia: Es molt guixasa.—R. Figueras: Los entrabanchs van bé.—Mataparent: L' insertarem.—J. S. y P.: No ho extranyi: de la mateixa solució, n' hem rebut varios y un ó altre haviam d' insertar.—Andresillo: Hi ha idees xocants; pero es desigual.—Fonio Dedin: Es un article 'l que 'ns envia una mica desballestat; pero té cosas xocants. No es insertable.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatre 21 y 23

LA «COQUETA» D' ANTEQUERA.

Ha viscut ab don Anton, ab en Lopez... ¡ab tot Déu! y ara que 's troba vacant, mira si pesca en Matéu.